

там меви море заворожують
щовечора
безшумно переносять золото
піску
на південь

там мевами обсніжені
жорстокі береги
що ваблять н'ерозважних лицарів
що п'яні кораблі
заманюють в гірке похмілля

там меви (кажуть) у тісний клубок
замотують морські струмки
плетуть із водоростей довгі коси
коли твою
я на ніч розплітаю

не меви (кажеш) а
казковий білокрилий вітер — він
між нами навіває неприступну пристрасть що
відтак стає безвихідною в мить
як тільки нас полонить.

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ,
1993.